

30.12.2015

Dnro 4160/2/14

Ratkaisija: Oikeusasiamies Petri Jääskeläinen

Esittelijä: Esittelijäneuvos Kaija Tanttinen-Laakkonen

PÄÄTÖS OMAAN ALOITTEeseen ERIKOISSAIRAANHOIDON VALINNANVAPAudesta

1

KANTELU

Eräs kantelija arvosteli 8.8.2014 päivätyssä kirjeessään sosiaali- ja terveysministeriön Tampereen kaupungille antamaa lausuntoa (Sosiaali- ja terveysministeriön lausunto kunnallisen erikoissairaanhoidon yksiköstä 24.3.2014, STM/2835/2013). Tampereen kaupunki oli 30.7.2013 pyytänyt ministeriön tulkintaa siitä, onko Jokilaakson Terveys Oy:n ylläpitämää Jokilaakson sairaalaa pidettävä kunnallisena toimintayksikkönä siten, että potilaalla on mahdollisuus valita Jokilaakson sairaala hoitopaikakseen terveydenhuoltolain 47 §:n nojalla. Ministeriön lausunnon mukaan Jokilaakson sairaalaa ei voida pitää erikoissairaanhoidon valinnanvapauden piirissä olevana kunnallisen erikoissairaanhoidon toimintayksikkönä.

Kantelijan mukaan ministeriön näkemys ei perustu terveydenhuoltolakiin eikä sen perusteluihin. Kantelija katsoi, että ministeriön näkemys rajaa Jokilaakson sairaalan terveydenhuoltolain tarkoituksen vastaisesti hänelle Suomen kansalaisena lain mukaan kuuluvan valinnanvapauden ulkopuolelle ja siten rajoittaa hänelle lain mukaan kuuluvia oikeuksia.

Ministeriön lausunto perustuu kantelijan mukaan erityisesti siihen, että Jokilaakson sairaala ei ole sairaanhoitopiirin hallinnon alainen yksikkö, vaan ns. kaupunginsairaala. Kantelussa tuodaan esiin, että Suomessa on lukuisia muitakin Jokilaakson sairaalan kaltaisia erikoissairaanhoidon palveluita tuottavia julkisia sairaaloita, jotka toimivat sairaanhoitopiirien suoran hallinnon ulkopuolella. Tällaisia ovat esimerkiksi Hatanpään kaupunginsairaala (Tampere), Forsan sairaala, Marian sairaala ja Malmin sairaala (Helsinki), MediRauma, Pohjois-Kymen sairaala (Kouvola), Raahen sairaala, Pieksämäen aluesairaala, Sairaala Lapponia (Kemijärvi), Porin kaupunginsairaala ja Oulun kaupunginsairaala. Jos potilaan valinnanvapaus todella voitaisiin rajata ministeriön lausunnon perusteella, mutta lain tarkoituksen vastaisesti vain sairaanhoitopiirien hallinnon alaisiin sairaaloihin (kuten esimerkiksi yliopistolliset keskussairaalat), valinnanvapauden ulkopuolelle jäisivät kaikki edellä luetellut sairaalat. Tämä johtaisi käytännössä potilaan valinnanvapauden merkittävään kaventumiseen, suurimmassa osassa maata jopa sen poistumiseen kokonaan.

Koska kantelulla on laajempaakin merkitystä, päätin tutkia asiaa omana aloitteena.

2

SELVITYS

Kantelun johdosta sosiaali- ja terveysministeriö antoi 4.11.2014 lausunnon (STM/3861/2014) ja Jämsän kaupunki lausuman 27.11.2014 liitteineen.

3

RATKAISU

Lausunto 24.3.2014

Ministeriö toteaa Tampereen kaupungille antamassaan lausunnossa muun muassa seuraavaa.

Jos kunta tai sairaanhoitopiiri tuottaa palvelun käyttämällä yksityistä palveluntuottajaa, potilas ei voi valita suoraan kyseistä yksityistä palveluntuottajaa, vaan potilas valitsee julkisen terveydenhuollon toimintayksikön, joka päättää palvelun tuottamistavasta ja voi tuottaa palvelun hankkimalla sen yksityiseltä tai antamalla maksusitoumuksen yksityiselle palveluntuottajalle.

Se seikka, että yksittäinen terveyskeskus käyttää omissa palveluissaan erikoisaloittaista osaamista tai hankkii erikoissairaanhoidon palveluita yksityiseltä palveluntuottajalta, ei avaa potilaalle (vuoden 2013 loppuun saakka erityisvastuualueen sisällä ja 1.1.2014 alkaen järjestämisvastuun piiriin kuuluville potilaille) mahdollisuutta valita suoraan kyseinen yksityinen palveluntuottaja erikoissairaanhoidon valinnan mukaisesti. Maksusitoumuksen antamisesta tai palvelun hankkimisesta yksityiseltä palveluntuottajalta päättää hoidosta vastaava julkinen terveydenhuollon toimintayksikkö.

Tampereen kaupungin lausuntopyynnöstä ei ilmene, mitä kautta kyseisen potilaan lähete on kulkenut.

Kunnalla voi olla terveydenhuollon toimintayksiköitä, kuten kansanterveyslaissa tarkoitettu terveyskeskus ja muita kunnan toimintayksiköitä, jotka hoitavat kansanterveystyöhön kuuluvia tehtäviä. Terveyskeskuksessa tai muussa perusterveydenhuollon yksikössä voi olla erikoisalojen osaamista, mikä ei kuitenkaan tee kyseisestä yksiköstä erikoissairaanhoidon yksikköä. Kyseisten yksiköiden ei voida tulkita olevan erikoissairaanhoitolaissa määriteltyjä kunnallisen erikoissairaanhoidon toimintayksiköitä, eivätkä ne siten ole terveydenhuoltolain 47 §:n 3 momentissa ja 48 §:n 2 momentissa tarkoitettun erikoissairaanhoidon valinnanvapauden piirissä.

Jämsän kaupunki voi käyttää Jokilaakson sairaalaa perusterveydenhuoltonsa yhteydessä järjestettävän erikoissairaanhoidon tuottamiseen järjestämisvastuullaan oleville potilaille.

Jokilaakson sairaalaa ei voida pitää erikoissairaanhoidon valinnanvapauden piirissä olevana kunnallisen erikoissairaanhoidon toimintayksikkönä.

Lausunto 4.11.2014

Ministeriö toteaa minulle antamassaan lausunnossa muun muassa seuraavaa.

Ministeriön 24.3.2014 antama lausunto Tampereen kaupungille ei ole sitova päätös, eikä sen vuoksi valituskelpoinen. Lausunnossa kuvataan ministeriön näkemystä terveydenhuoltolain tulokinnasta kyseisessä yksittäistapauksessa ja säännösten tarkoituksesta.

Erikoissairaanhoitolain 12 §:n mukaan sairaanhoitopiirin kuntayhtymällä tulee olla erikoissairaanhoidon järjestämiseksi sairaaloita sekä tarpeen mukaan niistä erillään olevia sairaanhoidon toimintayksiköitä. Terveydenhuoltolain erikoissairaanhoidon valinnanvapautta koskevalla säännöksellä tarkoitetaan sitä, että vain sairaanhoitopiirillä voi olla kunnallisia erikoissairaanhoidon toimintayksiköitä.

Kunnalla voi olla terveydenhuollon toimintayksiköitä, kuten kansanterveyslaissa tarkoitettu terveyskeskus ja muita kunnan toimintayksiköitä, jotka hoitavat kansanterveystyöhön kuuluvia tehtäviä. Terveyskeskuksessa tai muussa perusterveydenhuollon yksikössä voi olla erikoisalojen

osaamista, mikä ei kuitenkaan tee kyseisestä yksiköstä erikoissairaanhoidon yksikköä. Kyseisten yksiköiden ei voida tulkita olevan erikoissairaanhoidolaissa määriteltyjä kunnallisen erikoissairaanhoidon toimintayksiköitä, eivätkä ne siten ole terveydenhuoltolain 47 §:n 3 momentissa ja 48 §:n 2 momentissa tarkoitetun erikoissairaanhoidon valinnanvapauden piirissä.

Hallituksen esityksen mukaan valintaoikeus ei voi kohdistua yksityisestä terveydenhuollosta annetussa laissa tarkoitettuun palveluntuottajaan. Jokilaakson Terveys Oy on yksityinen palveluntuottaja. Erikoissairaanhoidolain mukaan kunta on velvollinen kuulumaan johonkin sairaanhoitopiiriin. Sairaanhoitopiirin kuntayhtymä vastaa alueellaan erikoissairaanhoidon palveluiden yhteensovittamisesta väestön ja perusterveydenhuollon tarpeiden mukaisesti ja sitä varten sillä on kunnallisen erikoissairaanhoidon toimintayksiköitä. Näitä yksiköitä ei ole kansanterveyslain mukaisesti toimivissa terveyskeskuksissa, kuten Jämsän kaupungin perusterveydenhuollossa.

Jämsän kaupunki ja sen perusterveydenhuolto voi hankkia omille asukkailleen sosiaali- ja terveydenhuollon suunnittelusta ja valtionavustuksesta annetun lain mukaisesti palveluita yksityisiltä ja julkisilta palveluntuottajilta. Potilas ei voi valita terveydenhuoltolain 47 §:n 3 momentin ja 48 §:n 2 momentin perusteella Jämsän kaupungin perusterveydenhuoltoa erikoissairaanhoidonsa toteuttajaksi, eikä Jämsän kaupunki ja sen perusterveydenhuolto siten voi hankkia erikoissairaanhoidon palveluita muiden kuntien asukkaille. Muiden kuntien asukkaat voivat halutessaan valita Jämsän perusterveydenhuollon terveydenhuoltolain 48 §:n 1 momentin perusteella terveydenhuollon perusterveydenhuollostaan vastaavaksi yksiköksi.

Lain valmisteluun ja eduskuntakäsittelyyn liittyen ei ollut tavoitteena se, että mikä tahansa terveyskeskus voisi siirtää vapaasti muiden kuntien asukkaita koskevia läheteitä yksityisiin sairaaloihin. Tällainen tulkinta johtaisi valinnanvapauden laajenemiseen myös kaikkeen yksityiseen terveydenhuollon palvelutuotantoon, joka olisi vastoin lainsäätäjän tarkoitusta.

3.2

Jämsän kaupungin lausuma 27.11.2014

Jämsän kaupunki toteaa lausumassaan seuraavaa.

Alkuperäisen lausuntopyynnön 30.7.2013 asiavirheet

Tampereen kaupunki pyysi 30.7.2013 sosiaali- ja terveysministeriöltä lausuntoa kantelun kohteena olevassa asiassa. Lausuntopyyntö sisälsi useita asiavirheitä.

Lausuntopyynnön asiavirheet:

- Lausuntopyynnössä pyydettiin tulkintaa yhteisön eli Jokilaakson Terveys Oy:n asemasta terveydenhuoltolain 47 §:n valossa. Ministeriö antoi kuitenkin lausuntonsa Jämsän kaupungin yksin, kokonaan omistamasta kunnallisesta sairaalasta eli Jokilaakson sairaalasta. Kyse ei ole yksityisestä sairaalasta. Jokilaakson Terveys Oy ei ylläpidä eikä omista kyseistä yksikköä. Jokilaakson Terveys Oy (yhtiö) on yhteisö, jossa on osakkaana muun muassa Jämsän kaupunki. Yhtiö tuottaa osan sairaalassa tarvittavista terveydenhuollon palveluista. Osan palveluista tuottaa Jämsän kaupunki.
- Lausuntopyynnössä väitetään, että lausuntopyyntö liittyisi Jokilaakson Terveys Oy:n lähettämään laskuun. Lausuntopyynnön liitteenä oleva lasku – jota lausuntopyyntö koskee – on Jämsän kaupungin Tampereen kaupungille lähettämä lasku.
- Palveluiden järjestäjänä po. Jämsän kaupungin omistamassa, kunnallisessa sairaalassa on Jämsän kaupunki. Joiltakin osin palvelun tuottajana on Jokilaakson Terveys Oy.

Jokilaakson sairaalan status rekisterissä

Jokilaakson sairaala on ollut vuonna 2013 virheellisesti merkittynä yksityiseen rekisteriin. Jostakin syystä Jämsän terveysasemat ja Jokilaakson sairaala olivat tässä rekisterissä. Asian tultua ilmi asiantila on korjattu totuutta vastaavaksi eli tällä hetkellä kaikki terveysasemat ja Jokilaakson sairaala ovat rekisterissä julkisia sairaaloita/toimipisteitä.

Ministeriön ristiriitaiset lausunnot

Ministeriö on vuonna 2011 tai 2012 antamassaan lausunnossa ottanut kantaa siihen, onko Tampereen kaupungin omistama kaupunginsairaala ns. Hatanpään sairaala potilaan valinnanvapauden piirissä oleva sairaala. Tuolloin ministeriön kanta on ollut sellainen, että po. kaupunginsairaala kuuluu potilaan valinnanvapauden piiriin. Nyt puheena olevassa asiassa ministeriö katsoo, että Jämsän kaupungin sairaala ei olisi potilaan valinnanvapauden piirissä.

Suomessa sijaitsevat muut ”kaupunginsairaalat”

Jos ministeriö asettaa Jämsän kaupunginsairaalan eri asemaan kuin muut Suomessa sijaitsevat kaupunginsairaalat, ministeriö toimii lainvastaisesti. Suomessa on ainakin kaksikymmentä vastaavanlaista toimintayksikköä kuin Jokilaakson sairaala ja nämä (muut) ovat potilaan valinnanvapauden piirissä olevia sairaaloita. Tulkinnan kaikkien kaupunginsairaaloiden osalta tulee olla yhdenmukainen. Jos tulkinta ei ole yhdenmukainen kaikkien kaupunginsairaaloiden osalta, ministeriön tulee perustella näkemyksensä. Nyt tällaisia perusteluita ei ole esitetty.

Lausuman liitteenä on Jämsän kaupungin lausunto 4.11.2013 ”Erikoissairaanhoidon valinnanvapaus, Jokilaakson sairaala (Jämsä)”. Lausunnon tarkoituksena on arvioida kysymystä, kuuluuko Jokilaakson sairaala erikoissairaanhoidon valinnanvapauden piiriin.

Yhteenveto lausunnosta

1. Jokilaakson sairaala on Jämsän kaupungin sairaala, joka tuottaa erikoissairaanhoidon palveluita. Jokilaakson sairaala on Jämsän kaupungin kunnallinen sairaala. Sairaalassa on vaikiintuneesti tuotettu kunnan järjestämisvastuulla olevia erikoissairaanhoidon monipuolisia palveluita kuntalaisille.
2. Terveysturvalaki 48 §:n 2 momentti puoltaa valinnanvapautta. Säännöksen sanamuoto ”kunnallisen erikoissairaanhoidon toimintayksikkö” tukee valinnanvapauden ulottamista Jokilaakson sairaalaan. Jokilaakson sairaala on kunnallinen sairaala, jossa tuotetaan monipuolisia kunnallisia erikoissairaanhoidon palveluita. Näin ollen Jokilaakson sairaala täyttää lain sanamuodon asettamat vaatimukset valinnanvapaudelle.
3. Jokilaakso Terveys Oy:n roolilla ei ole asiassa merkitystä. Vaikka palveluiden tuottaminen on ulkoistettu Jokilaakson Terveys Oy:lle, palveluissa on edelleen kyse Jämsän kaupungin järjestämisvastuun alaisista kunnallisista palveluista.
4. Jokilaakson sairaala itse hyväksyy valinnanvapauden.
5. Muiden julkisten sairaaloiden asemaa ei ole kyseenalaistettu. Suomessa on lukuisia muita Jokilaakson sairaalan kaltaisia erikoissairaanhoidon palveluita tuottavia julkisia sairaaloita, jotka toimivat sairaanhoitopiirien suoran hallinnoinnin ulkopuolella. Jämsän kaupungin tietojen mukaan muiden julkisten sairaaloiden asemaa valinnanvapauden piirissä olevina sairaaloina ei ole kyseenalaistettu.

6. Pirkanmaan sairaanhoitopiiri hyväksyy valinnanvapauden. Jämsän kaupunki ja Kuhmon kunta siirtyivät Keski-Suomen sairaanhoitopiiristä osaksi Pirkanmaan sairaanhoitopiiriä 1.1.2013 lukien. Siirtymiseen liittyvässä puitesopimuksessa osapuolet sopivat selvästi, että Jokilaakson sairaala jatkaa jatkossakin erikoissairaanhoidon yksikkönä. Edelleen Pirkanmaan sairaanhoitopiirin johtajaylilääkäri Kari-Matti Hiltunen toteaa Pirkanmaan kuntalaisille jaettavan ”Terve Pirkanmaa” -lehden numeron 1/2013 pääkirjoituksessa, että Jokilaakson sairaala kuuluu valinnanvapauden piiriin.
7. Sairaanhoitopiirin hyväksyntä ei ole valinnanvapauden edellytys. Jokilaakson sairaalan tulisi kuulua valinnanvapauden piiriin myös ilman Pirkanmaan sairaanhoitopiirin hyväksyntää jo suoraan terveydenhuoltolain 48 §:n 2 momentin perusteella. Jos kuitenkin vastoin Jämsän kaupungin näkemystä katsottaisiin, että yleisellä tasolla kunnalliset sairaalat eivät kuuluisi valinnanvapauden piiriin, Pirkanmaan sairaanhoitopiirin nimenomainen hyväksyntä oikeuttaa tässäkin tapauksessa Jokilaakson sairaalan kuulumisen valinnanvapauden piiriin.
8. Jokilaakson sairaala on laadukas ja kustannustehokas erikoissairaanhoidon yksikkö. Sairaalassa suoritetaan merkittävä määrä erikoissairaanhoidon toimenpiteitä, vuosittain keskimäärin noin 2000 leikkausta (mm. noin 600 keinooniveloperaatiota vuodessa). Hoidon laatu mitattuna korvattujen potilasvahinkojen määrällä tai sairaalainfektioilla on erinomainen. Hinnat eivät ole miltään osin kalliimmat kuin yleinen taso Pirkanmaalla. Päinvastoin, Jokilaakson sairaalan tilaajilta laskuttamat hinnat ovat yleistä tasoa alhaisemmat tai samaa tasoa.

3.3

Oikeudellinen arviointi

Erikoissairaanhoitolain (1062/1989) 3 §:n 1 momentin mukaan henkilön kotikunnan on huolehdittava siitä, että henkilö saa tarpeellisen erikoissairaanhoidon terveydenhuoltolain (1326/2010) mukaisesti. Tämän veloitteen mukaisen erikoissairaanhoidon järjestämiseksi kunnan on kooluttava johonkin sairaanhoitopiiriin kuntayhtymään.

Erikoissairaanhoitolain 4 §:n mukaan kunnan erikoissairaanhoitolain nojalla järjestämään toimintaan sovelletaan sosiaali- ja terveydenhuollon suunnittelusta ja valtionavustuksesta annettua lakia (733/1992, STVOL), jollei lailla toisin säädetä. STVOL 4 §:n 1 momentin mukaan kunta voi järjestää sosiaali- ja terveydenhuollon alaan kuuluvat tehtävät: 1) hoitamalla toiminnan itse; 2) sopimuksin yhdessä muun kunnan tai muiden kuntien kanssa; 3) olemalla jäsenenä toimintaa hoitavassa kuntayhtymässä; 4) hankkimalla palveluja valtiolta, toiselta kunnalta, kuntayhtymältä tai muulta julkiselta taikka yksityiseltä palvelujen tuottajalta; taikka 5) antamalla palvelunkäyttäjälle palvelusetelin, jolla kunta sitoutuu maksamaan palvelun käyttäjän kunnan hyväksymältä yksityiseltä palvelujen tuottajalta hankkimat palvelut kunnan päätöksellä asetettuun setelin arvoon asti.

Erikoissairaanhoidon järjestämisvelvollisuuden toteuttaminen sairaanhoitopiirin välityksellä ei ole ainoa kunnan käytettävissä oleva vaihtoehto. Erikoissairaanhoitolain 4 §:n ja STVOL 4 §:n 1 momentin säännökset laajentavat erikoissairaanhoidossakin niitä tapoja, joilla kunta voi toteuttaa järjestämisvelvollisuuttaan.

Kiireettömän hoidon hoitopaikan valinnanvapaudesta erikoissairaanhoidon palveluissa säädettiin vuoden 2013 loppuun asti terveydenhuoltolain (1326/2010) 47 §:n 3 momentissa. Vuoden 2014 alusta lukien sovelletaan terveydenhuoltolain 48 §:n 2 momenttia.

Terveydenhuoltolain 47 §:n 3 momentissa säädettiin seuraavasti:

Jos lääkäri tai hammaslääkäri arvioi, että henkilö tarvitsee erikoissairaanhoidon palveluja, henkilö voi valita hoidon antavan kunnallisen erikoissairaanhoidon toimintayksikön erityisvastuualueella, jossa hänellä on kotikunta. Valinta voi kohdistua muuhunkin erityisvastuualueeseen, jos se on tarpeen suomen-, ruotsin- tai saamenkielisen potilaan kielellisten oikeuksien turvaamiseksi. Hoitopaikka on valittava yhteisymmärryksessä lähetteen antavan lääkärin tai hammaslääkärin kanssa.

Terveydenhuoltolain 48 §:n 2 momentissa säädetään laajennetusta kiireettömän hoidon hoitopaikan valinnanvapaudesta erikoissairaanhoidon palveluissa seuraavasti:

Jos lääkäri tai hammaslääkäri arvioi, että henkilö tarvitsee erikoissairaanhoidon palveluja, henkilö voi valita hoidon antavan kunnallisen erikoissairaanhoidon toimintayksikön. Hoitopaikka on valittava yhteisymmärryksessä lähetteen antavan lääkärin tai hammaslääkärin kanssa.

Terveydenhuoltolaissa ei ole määritelty kunnallisen erikoissairaanhoidon toimintayksikön käsitettä. Myöskään lain esitöissä (hallituksen esitys HE 90/2010 vp) ei määritellä tätä käsitettä.

Hallituksen esityksessä todetaan terveydenhuoltolakiehdotuksen 47 §:n yksityiskohtaisissa perusteluissa seuraavaa:

”Pykälän 3 momentin mukaan, kun lääkäri tai hammaslääkäri olisi arvioinut, että potilaalla on erikoissairaanhoidon kiireettömän palvelun tarve, potilaalla olisi yhdessä hoitavan lääkärin kanssa mahdollisuus valita se kunnallinen terveydenhuollon toimintayksikkö, jossa tutkimus tai/ja hoito toteutettaisiin. Valinnan mahdollisuuden käyttäminen nimenomaisesti erityisvastuualueella olisi sekä potilaan edun mukaista että tarkoituksenmukaista ottaen huomioon mitä 43 §:ssä ehdotetaan erikoissairaanhoidon järjestämissopimuksesta. Valintaoikeus ei voisi kohdistua yksityisestä terveydenhuollosta annetussa laissa (152/1990) tarkoitettuun palveluntuottajaan.

Mikäli perusterveydenhuoltoon sisältyisi myös erikoislääkäritoimintaa, lähetteen antamiseen sovellettaisiin mitä perusterveydenhuollon lähetteen antamisesta on lausuttu momentissa. Lääkäri arvioisi, missä hoitoa voitaisiin antaa ja esittäisi potilaalle hoitopaikkaa koskevat vaihtoehdot. Hoitopaikkaa valittaessa tulisi kuitenkin varmistaa, että vastaanottava terveydenhuollon toimintayksikkö voisi toteuttaa hoidon säädetyissä enimmäisajoissa.”

Eduskunnan sosiaali- ja terveystoimikunta totesi hallituksen esityksestä antamassaan mietinnössä (StVM 40/2010 vp) seuraavaa:

”Potilaan valintaoikeus voi ehdotuksen mukaisesti koskea vain kunnallista terveydenhuoltoa. Kunnalliseksi erikoissairaanhoidon toimintayksiköksi katsotaan valiokunnan saaman selvityksen mukaan kunnallisen terveydenhuollon toimintayksikön vastuulääkärin alaisuudessa toimiva erikoissairaanhoidon yksikkö. Esimerkiksi silloin, kun kunta hankkii osan tai kaikki terveysasema-palvelut yksityiseltä palvelujen tuottajalta, ovat nämä palvelut valittavissa, kuten kunnan itse tuottamat palvelut, ja niihin sovelletaan asiakasmaksulain mukaisia maksuja.”

Totean, että yksityistä terveydenhuoltoa koskeva poikkeus tarkoittaa sitä, että potilas ei voi valita ”suoraan” yksityistä erikoissairaanhoidon palveluntuottajaa, vaan potilas valitsee julkisen terveydenhuollon toimintayksikön, joka päättää palvelun tuottamistavasta.

Terveydenhuoltolain 47 §:n 3 momentin sanamuoto ei sulkenut eikä 48 §:n 2 momentin sanamuoto sulje erikoissairaanhoidon valinnanvapaudesta pois kunnan perusterveydenhuollon yhteydessä järjestämää erikoissairaanhoidoa. Terveydenhoitolain esityöt tai lakiehdotuksen eduskuntakäsittely eivät myöskään viittaa tällaiseen rajaukseen.

Jos terveydenhuoltolaissa olisi tarkoitettu, että ainoastaan erikoissairaanhoidolaissa mainitut sairaanhoitopiirin sairaalat ja muut toimintayksiköt kuuluisivat erikoissairaanhoidon valinnanvapauden piiriin, tästä olisi tullut säätää laissa nimenomaisesti.

Minun on hyvin vaikea ymmärtää sosiaali- ja terveysministeriön lausunnoissaan esittämää tulkintaa.

4

TOIMENPITEET

Saatan edellä kohdassa 3.3 esittämäni käsityksen sosiaali- ja terveysministeriön tietoon.